

[Continuarea de pe pagina 3]

Cine mai umblă neîntors la Dumnezeu, este pe drumul spre iad, așa cum a fost odinioară marinarul Hans ; dar același har care l-a găsit și l-a mântuit, vrea să te salveze și pe tine, căci este groaznic să mori în păcatele tale, neîntors la Dumnezeu.

„Grozav lucru este să cazi în mâna Dumnezeului celui viu.”

Marinarul Hans, bețivul mântuit, a devenit un monument al harului lui Dumnezeu.

Refăcut după câteva săptămâni, a plecat din nou pe mare.

Dar nu mult după aceea, nevasta lui a primit vestea că soțul ei a murit la bord. Unul dintre camarazii lui a povestit moartea lui Hans după cum urmează :

„Hans stătea pe punte și-și lega pantofii, când a căzut și a strigat :

„Bill, vino repede aici, trebuie să mor, iar apoi voi fi la Domnul meu.

Spune-i soției mele să-și dea inima lui Hristos ; și spune-i aceuia care mi-a povestit prima dată despre Domnul, că am plecat acasă fericit, la El.’

Atunci și-a ridicat mâna în sus, a zâmbit și a fost acasă.” [Cont. în numărul următor]

Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142|

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

[Continuarea din numărul trecut]

Era toamnă târzie și în bărcile-casă pe râu era rece. În plus, barcaii voiau să se întoarcă la Shanghai.

Atunci, Hudson a plecat singur în căutare, iar Maria cu ceilalți s-au adunat la rugăciune.

Ea le-a cerut să se liniștească, fiindcă Dumnezeu le va purta de grijă.

[Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

Foaia Creștinului

- Editorial
- Lumini peste veacuri.
- Cum pot fi mântuit ?

„ ... toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă. Fiindcă „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” ... ”.

[ROMANI 10 : 12 - 13]

Editorial. Marinarul Hans

„Deoarece caii lui Faraon, cu carele lui și cu călăreții lui, au intrat în mare și Domnul a adus înapoi apele mării peste ei ; și fiii lui Israel au mers pe uscat prin mijlocul mării.” (Exodul 15 : 19)

„Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.” (I Timotei 2 : 4)

Pierderile trupelor noastre din estul Asiei vor fi comunicate oficial. Dar mai există și alte liste de pierderi dureroase.

După socoteala oficială, se cheltuiesc anual în imperiul german pentru coniac, bere și vin, mult peste 2500 de milioane de mărci, de cinci ori cât costă întreaga întreținere a oștirii germane și a flotei germane.

Numărul bărbaților care mor anual în imperiul prusac de delir alcoolic, trece mult peste 1500 ; la acesta se adaugă numărul aceluia, care își iau viața ca urmare a beției, care ajung ca nebuni în sanatorii de nebuni, ca bolnavi în spitale și numărul uriaș al celor condamnați la închisoare și temniță, la care băutura este desemnată cauză și punct de plecare al delictului lor.

Familii distruse, copiii neglijăți, femeile nenorocite, care ca urmare a acestui viciu suferă în multe locuri, constituie o listă de pierderi încă mult mai tristă.

Dar adevărata listă de pierderi din acest tărâm de luptă, va fi văzută abia în veșnicie: sufletele nemuritoare pierdute !

Nenumărați oameni sunt ținuți în lanțurile viciului, prin obiceiul de a bea și prin alcoolism ; ei fac ineficace harul lui Dumnezeu, care vrea să-i elibereze pentru timp și să-i salveze pentru veșnicie.

[Continuarea de pe pagina 1]

Că harul lui Dumnezeu vrea și poate lucrul acesta, că dragostea lui Dumnezeu întinde mâinile spre asemenea oameni legați, vreau s-o arăt din viața unui bătrân marinăr, care a fost un sclav al beției de-a lungul multor decenii.

Johann H. se numea între vecini, în general : marinărul Hans ; el petrecea numai o parte a anului pe uscat și folosea acest timp, ca să bea banii câștigați pe mare. Nevestei lui slabe și palide și copiilor lui, povestea nenorocirii lor le era scrisă pe față.

În vecinătatea lui, în acele zile, s-a întâmplat că un bărbat tânăr a găsit pacea lui Dumnezeu în rănilor lui Isus ; credința lui a pus mâna pe certitudinea că Dumnezeu a îndepărtat pentru totdeauna păcatele lui, prin jertfa de la Golgota.

Sufletul lui a ajuns la pace prin binecuvântatul Cuvânt al lui Dumnezeu:

„Deci acum nu este nici o condamnare pentru cei în Hristos Isus.”
(Romani 8 : 1 textual.)

El simțea acum o dorință profundă să ducă și altora vestea bună despre Mântuitorul păcătoșilor.

Curând după aceea a auzit într-o zi pe stradă gălăgie mare și a văzut că marinărul Hans era în drum spre casă, băut, împreună cu câțiva tovarăși.

Stând la fereastră, s-a rugat : **„Doamne, salvează-l pe sârmanul acesta de sub puterea lui Satan și de iad !”**

În aceeași clipă l-a străbătut gândul : **du-te acolo și vorbește cu el despre Isus !**

Dar cu obiecția : **„Cum aș putea s-o fac ? Pentru aceasta îmi lipsește curajul”** - a încercat să uite de Hans.

El auzise înjurăturile și blestemele bărbatului beat destul de des pe stradă și se temea să intre în casa lui.

Dar cuvintele : **„Du-te și vorbește cu Hans despre Isus”**, nu l-au mai părăsit, până nu s-a sculat în cele din urmă și nu s-a dus în casa marinărului.

La bătaia sa, femeia palidă, mânănită, a deschis ușa ; ea a vrut să refuze vizita, întrucât bărbatul ei ar fi fost bolnav, dar glasul ei în gând striga :

„Vino înăuntru, trebuie să-ți vorbesc.”

În spatele sărăcicioasei camere de zi, într-o cămăruță întunecoasă zăcea Hans marinărul în patul lui.

El a strigat : **„Închide ușa, Thomas !”** Tânărul vizitator a spus :

„Nu sunt Thomas ; pot să mă așez?”

„Dacă vreți să ședeți lângă un om beat, atunci așezați-vă !”

„Hans, eu nu vin la dumneavoastră ca să vorbesc cu dumneavoastră despre băutura, ci am o veste de la Dumnezeu pentru dumneavoastră.”

„Îl urăsc pe Dumnezeu” a răspuns Hans sălbatic.

„Știu lucrul acesta”, a spus creștinul, **„dar vestea Lui pentru dumneavoastră este, cu toate acestea, plină de dragoste.”**

Trebuie să vă spun, că Dumnezeu v-a iubit atât de mult, încât L-a dat pe Fiul Său pentru dumneavoastră și că El chiar astăzi, acum, înainte să părăsiți patul, înainte să plecați iar pe mare, vrea să vă mântuiască sufletul.”

„Dacă aceasta este adevărat”, a spus Hans, **„atunci este, într-adevăr, cea mai bună veste pe care am auzit-o vreodată ; dar este greu de crezut că acest Dumnezeu, pe care îl hulesc deja de mulți ani, să vă fi trimis la mine, la mine, care zac aici pe jumătate beat.”**

Dar când tânărul creștin a vorbit despre cum harul lui Dumnezeu l-a mântuit pe el, care a fost și el un păcătos pierdut, chiar dacă n-a fost un bețiv, atunci s-au rostogolit lacrimi peste obrajii bătrânului marinăr.

Vizitatorul i-a lăsat un pliant intitulat : **„Adu-ți aminte de bețivi !”** El istorisea povestea adevărată a unui bețivan, care se împleticea ieșind din cârciumă și care îi implora pe trecători să-l salveze de iad. Dumnezeu a folosit în harul său acest pliant, în asociere cu mărturia ucenicului Său, pentru a-l conduce pe sârmanul Hans la El.

Deja în dimineața următoare, devreme, a apărut băiatul cel mic al marinărului și l-a rugat pe mesagerul lui Dumnezeu să vină la tata.

Bătrânul l-a întâmpinat pe vizitator sus pe scări, i-a scuturat mâna și a spus :

„Dumnezeu să vă binecuvânteze ! Sunt salvat. Mi-am luat prin credință adăpostul în lucrarea pe care Hristos a săvârșit-o pentru păcătoși. El Șia dat viața pentru mine. Dar eu L-am urât și mi-am chinuit de moarte nevasta și pe sârmanii mei copii ; dar nevasta mea va veni și ea la Hristos.”

Marinărul Hans s-a simțit bolnav, băutura i-a subminat sănătatea, buzele lui erau vineții, făptura lui tremura.

„Dar”, spunea el, **„acesta este un lucru secundar ; eu știu că sufletul meu este mântuit. Dar cum pot să scap de alcoolism ?**

Când voi ieși din nou, cu siguranță voi cădea din nou în vechiul meu viciu și voi face rușine Mântuitorului meu.”

Hans și-a pus capul pe masă și a plâns ca un copil. **„Aș vrea”,** așa a continuat, **„ca Domnul să mă ia acum sus, la El.”**

Pot să am încredere în El, că El va purta de grijă nevastei și copiilor mei, dar nu am deloc încredere că eu sunt destul de tare în fața patimii îngrozitoare a băutului, care m-a adus în pragul morții și al iadului.” Atunci a răspuns celălalt :

„Domnul, care v-a salvat sufletul, vă poate elibera și din acest lanț. Nu vreți să-I dați în grijă totul ?”

Amândoi au îngenuncheat, pentru a cere ajutorul Domnului : Hans a stăruit fierbinte pentru salvarea de sub puterea acestei ispite îngrozitoare.

Când s-au sculat de la rugăciune, el a spus :

„Acum pot să-I încredințez Domnului ambele : trup și suflet ; nu mă mai tem ; știu că Hristos este mai tare ca puterea ispitei, dar vreau să mă rog din oră în oră, ca El să mă păzească sigur.”

Marinărul Hans a fost și a rămas bolnav mai multe săptămâni.

Dumnezeu i-a binecuvântat acest timp, pentru a învăța să cunoască mai profund pe Domnul și Cuvântul Lui.

El spunea adesea : **„Sârmanii bețivi ! Aș dori mult să fiu în curând iar sănătos, ca să le povestesc despre Acela care îi iubește.”**

Hans avea dreptate ; și dacă aceasta, de asemenea, este adevărat : **„Bețivii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”** (I Corinteni 6 : 10), atunci să vrea totuși Dumnezeu, cu plăcere, în îndurarea Lui, să-i salveze pe toți prin Isus și să-i pregătească pentru slava Sa ?

Dumnezeu vrea ca toți oamenii să fie mântuiți.

Toți, marinarii și cei care locuiesc pe uscat, bețivii ca și cei iubitori de plăceri, curvarii și adulterii, toți oamenii legați cu lanțurile păcatelor și toți cei mândri, care se laudă cu virtutea lor.

[Continuarea este pe pagina 4]